

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Jeg blev først lidt overrasket, da ministeren sagde, at han måske ikke kunne sige noget helt konkret om 1989-situationen, for det er den, vi relaterer til. Det, der er situationen i dag, er jo, at spildevandsudledningen fra cellulosefabrikken svarer til udledningen fra en millionby, og selv om vi får nedsat den med 80 pct. i 1989 ved at få opbygget sådan et anlæg – og det er klart, at det er en væsentlig reduktion – vil det alligevel svare til en udledning fra en by på i hvert tilfælde $\frac{1}{4}$ million indbyggere. Da virksomheden som råprodukt bruger et produkt, som vi gerne vil have genanvendt, er vi i den situation, at vi i og for sig har et ønske om genanvendelse, men på den anden side ikke kan tolerere denne udledning.

Det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: finder ministeren ikke, at selv en 80 pct.s reduktion er for lidt, såfremt det er teknisk muligt at komme længere ned?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Nu skal jeg ikke foruddiskontere, hvordan de nye bestemmelser vil være, men der er ingen tvivl om, at den bedste til rådighed værende teknologi vil være den, der skal anvendes, når det drejer sig om rensningsanlæg fremover.

Jeg vil også godt oplyse, at Miljøstyrelsen her den 2. januar i år har meddelt virksomheden tilladelse til udledning af spildevand frem til 1. januar 1989, indtil dette er kommet i orden. Men jeg vil også gøre opmærksom på, ikke mindst på baggrund af den debat, der har været, at det ikke er en imødekommelse af ønsket om yderligere udledning. Det er en fastholdelse af den mængde, der har været tilladt hidtil.

Så har Miljøstyrelsen oplyst, at Vejle Amtsråd forventes at træffe afgørelse om godkendelse af kemikalieindvindingsanlægget her i marts måned i år, og derfor har jeg faktisk ikke yderligere kommentarer til spørgsmålet.

Løvig Simonsen (S):

Jeg er selvfølgelig helt enig i den afgørelse, som Miljøstyrelsen langt om længe traf i form af et afslag på en øget produktion, indtil man havde klaret forureningsproblemerne.

Jeg synes også, det er udmærket, at ministeren i hvert fald loftede sløret ved at sige: vi må i hvert fald gøre det, der er teknisk muligt. Og nogle af de tanker, der har været fremme – hvis jeg ikke er helt forkert underrettet – var bl.a. i stedet for at give en tilladelse til spildevandsudledning i Lillebælt til cellulosefabrikken så at få fabrikkens spildevand igennem det kommunale rensesanlæg; derved fik man en yderligere rensning af spildevandet. Det ville jo også være den garanti, vi gerne ville have. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er nogle af de ting, som han kunne pege på kunne være en af løsningerne.

Det andet er selvfølgelig, at jeg har lagt mærke til, at virksomheden i dag i Jyllands-Posten har gjort opmærksom på, at det også skal være økonomisk rentabelt. Det er klart, det kan jeg da være enig i, når det drejer sig om sådan en virksomhed. Men hvis vi ønsker at genanvende produktet – det er dér, jeg gerne vil hen – vil det så være muligt, såfremt der stilles øgede krav ud over dem, der er stillet i dag, hvad jeg tror bliver nødvendigt, at give virksomheden tilskud f.eks. over kontoen for renere teknologi, eller vil ministeren direkte overveje på baggrund af den situation, vi kommer i efter 1. februar, at tage initiativ til at forlænge miljøstøtteleven?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg giver ikke tilsagn, før jeg ved, hvad det er, jeg giver tilsagn om. Men jeg vil i alt fald give det tilsagn, at vi vil vurdere, om den tanke, der er rejst, var en mulig fremgangsmåde.

Og så skal jeg da ikke skjule, at med de krav, der nu bliver stillet til danske industrivirksomheder, vil en overvejelse i retning af miljøstøtteordninger som for andre erhvervsgrøner, der er kommet i den situation at få pålagt store opgaver, indgå som en alvorlig del af de overvejelser, vi gør os i forbindelse med den plan, der skal lægges frem inden 1. februar.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**